

3. Skal Den Europæiske Unions Domstols førnævnte dom fortolkes således, at den ud over hvad der er fastslået vedrørende kapitalen, også afgør spørgsmålet om, hvorvidt en medlemsstats lovgivning, der fastlægger forbrugernes ret til en specificering i en forbrugerkreditaftale af beløbet, antallet og fristerne for betalingen af renter og andre omkostninger, går videre end direktiv 2008/48? Såfremt dommen ligeledes vedrører renter og omkostninger, går et lovkrav om fastsættelse af renter og omkostninger i en anden form end en amortiseringsplan ligeledes videre dette direktiv, navnlig dets artikel 10, stk. 2, litra j)?

⁽¹⁾ Dom af 9.11.2016, Home Credit Slovakia, (EU:C:2016:842).

⁽²⁾ EUT 2008, L 133, s. 66.

⁽³⁾ Rådets direktiv 87/102/EØF af 22.12.1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (EFT 1987, L 42, s. 48).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 24. maj 2018 —
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod J. m.fl.**

(Sag C-341/18)

(2018/C 294/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Appellant: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Indstævnte: J. m.fl.

Øvrige parter: C. og H. m.fl.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/399 ⁽¹⁾ af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) fortolkes således, at en tredjelandstatsborger, der tidligere er rejst ind i Schengenområdet, f.eks. via en international lufthavn, i Schengenkodeksens forstand rejser ud, så snart den pågældende som sømand påmønstrer et søgående skib, der allerede ligger i en havn, der udgør en ydre grænse, uanset om og i bekræftende fald hvornår vedkommende forlader denne havn med dette skib? Eller skal det, for at der foreligger en udrejse, først fastslås, at sømanden vil forlade havnen med det pågældende søgående skib, og gælder der i så fald en maksimal frist for, hvornår afsejlingen skal ske, og hvornår skal udrejsestemplemet anbringes i dette tilfælde? Eller gælder et andet tidspunkt, i givet fald under andre betingelser, som »udrejse«?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9.3.2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT 2016, L 77, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Gent (Belgien) den 25. maj 2018 —
ISS Facility Services NV mod Sonia Govaerts og Euroclean NV**

(Sag C-344/18)

(2018/C 294/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Gent

Parter i hovedsagen

Appellant: ISS Facility Services NV

Indstævnte: Sonia Govaerts og Euroclean NV

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF⁽¹⁾ af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter fortolkes således, at såfremt der som omhandlet i direktivets artikel 1, stk. 1, er tale om samtidig overførsel af forskellige dele af en virksomhed til forskellige erhververe, overgår de rettigheder og forpligtelser, der på overførselstidspunkter følger af en arbejdskontrakt med en arbejdstager, der var beskæftiget i hver af de overførte dele, i forhold til det omfang, hvori denne arbejdstager havde været beskæftiget i den del af virksomheden, som er overført til de forskellige erhververe,

eller således, at de nævnte rettigheder og forpligtelser i det hele overgår til erhververen af den del, hvor førnævnte arbejdstager hovedsageligt havde været beskæftiget,

eller således, at såfremt direktivet ikke kan fortolkes på nogen af de nævnte måder, sker der ikke nogen overgang til de nævnte erhververe af de rettigheder og forpligtelser, der følger af arbejdstagerens arbejdskontrakt, hvilket også er tilfældet, såfremt det ikke er muligt at fastsætte omfanget af arbejdstagerens beskæftigelse særskilt i de forskellige dele af virksomheden?

⁽¹⁾ EFT 2001, L 82, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 28. maj 2018 —
Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele — Società semplice mod Agenzia per le Erogazioni in
Agricoltura (AGEA)**

(Sag C-348/18)

(2018/C 294/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele — Società semplice

Sagsøgt: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 3950/92⁽¹⁾ — ligeledes sammenholdt med Domstolens begrundelse i dom af 5. maj 2011, forenede sager C-230/09 og C-231/09, vedrørende artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 1788/2003/EF⁽²⁾ — fortolkes således, at omfordelingen af den uudnyttede del af den nationale referencemængde, der er afsat til leverancer, kan ske i henhold til objektive prioriteringskriterier fastsat af medlemsstaterne, eller skal den fortolkes således, at denne udligningsfase alene reguleres af kriteriet om proportionalitet?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28.12.1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 405, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29.9.2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter (EUT L 270, s. 123).
